

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΑΓΙΑΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ ΞΕΝΙΑΝ
ΤΗΝ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε, εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν Καλλιπάρθενον Χριστοῦ Ἀθληφόρον, καὶ Καλαμῶν τὴν πολιοῦχον Ξενίαν, ἄσματικῶς τιμήσωμεν βοῶντες αὐτῇ. Λύτρωσαι πρὸς σὲ τοὺς τρέχοντας, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, λῦσον μαγειῶν κλοιόν, καθ' ἡμῶν κακοβούλων· παρὰ Θεοῦ γὰρ ἔσχες τὴν ἰσχὺν καὶ πάσης ῥῦσαι ἀνάγκης πρεσβείαις σου.

Δόξα. Ὅμοιον, ἢ τῆς τυχοῦσης ἐορτῆς.

Τῶν ἰαμάτων τὴν πηγὴν σὲ Ξενία, ἐπικαλοῦμαι ὁ οἰκτρός σου οἰκέτης, μετὰ Θεὸν προσφεύγων νῦν τῇ σκέπη τῇ σῆ, καὶ βοῶ· Ἀπάλλαξον, τῶν δεινῶν με προφθάσασα, πονηρῶν πνευμάτων τε, σαῖς λιταῖς ἐκ τῆς βλάβης ἐξ ἀνιάτων λύτρωσαι παθῶν, καὶ νοσημάτων παντοίων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν,

οὔ ἢ ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις «Γεωργίου».

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν ὕμνοις καὶ ᾠσμασιν οἱ πιστοί, δεῦτε συνελθόντες εὐφημήσωμεν εὐλαβῶς, Ξενίαν Χριστοῦ τὴν Ἀθληφόρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀενάως πρεσβεύουσαν.

Τυράννους ἐξέπληξας τῇ στερῆρᾷ, ἔνδοξε ἐνστάσει καὶ κατηύφρανας στρατιάν, Μάρτυς τῶν Ἀγγέλων, μεθ' ὧν ἤδη, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε.

Τὴν χάριν ὡς ἔχουσα πρὸς Θεοῦ, πᾶσαν ἀφανίζειν μαγγανείαν τῶν φθονερῶν, ἐκ ταύτης τοὺς πόθῳ σοι δραμόντας καὶ τὰ παιδιά φύλαξον, Ξενία Μάρτυς, πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Γυμνότητι, Μήτηρ, τῶν ἀρετῶν, χάριτος τῆς θείας ἐστερήθην τοῦ σοῦ Υἱοῦ, αὐτῆς οὖν ἀξίωσον τυχεῖν με, σαῖς μητρικαῖς Παναγία δεήσεσιν.

ᾠδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τῷ Κυρίῳ προσήνεγκας ἑαυτὴν ἄμωμον, θῦμα καὶ θυσίαν, σεμνὴ Ξενία καὶ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ τὴν ἰσχύν, καρδιακῶν σώζειν νόσων, Μάρτυς καὶ φυλάττειν τὰ τέκνα τῶν δούλων σου.

Ἐμβληθεῖσα καμίνῳ τῇ τοῦ πυρὸς ἡμβλυνας, πᾶσαν ἐναντίων, σεμνὴ Ξενία, τὴν δύναμιν, συμβασιλεύουσα νῦν, Χριστῷ τῷ μόνῳ Δεσπότη, ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου Μάρτυς ἰλέωσαι.

Τὰ τοῦ κόσμου προεἶδες καὶ πρὸς Χριστὸν ἔδραμες, ὄνπερ ὡς Θεὸν ἐν σταδίῳ Μάρτυς ἐκήρυξας· παρ' οὗ καὶ χάριν Σεμνή, τοὺς σεληνιαζομένους, εἴληφας τοῦ σώζειν πιστῶς σοι πελάζοντας.

Θεοτοκίον

Ἐν ἀγκάλαις ὃν ἔσχες τὸν τοῦ παντὸς Κύριον, Ἄχραντε παρθένε, ὡς Μήτηρ ὄντως ἰκέτευε, ἵνα κινδύνων ἡμᾶς, καὶ συμφορῶν ἀπαλλάξῃ καὶ πυρὸς γεένης ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Διάσωσον παντὸς κινδύνου, Ξενία, τοὺς σοὶ δραμόντας, φθονερῶν μαγγανείας, καὶ δεινῶν περιστάσεων, λιταῖς σου καὶ πάσης ἐξ ἀσθενείας.

Πανύμνητε καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ σπλαγχνικωτάτη, ὡς Υἱόν σου Αὐτὸν Ἀγνή ἀπαύστως ἰκέτευε, ῥυσθῆναι κινδύνων τοὺς σὲ τιμῶντας.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Στερρὰν βοηθόν, δεινοῖς οἱ συνεχόμενοι, Ξενία σεμνὴ, κατέχοντές σε τρέχομεν τῇ σῆ σκέπη κράζοντες· Μαγγανείας ῥῦσαι τοὺς δούλους σου, καὶ νόσων καὶ πάσης ὀργῆς, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν.

ᾠδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν τυράννων κατέβαλες, θράσος Καλλιμάρτυς Ξενία πάντιμε, συγχορεύουσα τῷ Πλάστῃ σου, ὃν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τε, ἔχειν σε προστάτιν θεομακάριστε, εὐλαβῶς καθικετεύομεν, οἱ πιστῶς τῇ σκέπῃ σου προστρέχοντες.

Παρήρησιαν ὡς ἔχουσα, πρέσβευε ῥυσθῆναι τοὺς προσιόντας σοι, φθονερῶν ἐκ τῆς κακώσεως, καὶ δαιμόνων βλάβης πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον

Ὡς τεκοῦσαν τὸν Κύριον, πίστει σε τιμῶμεν βοῶντες Δέσποινα, πειρασμῶν καὶ τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ δεινῶν τὸν κλύδωνα κατεύνασον.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Στίγμασι σαρκὸς ὑπερέλαμψας πανεύφημε, καὶ χάριν ἔσχες, Μάρτυς, παρὰ Θεοῦ, ἐκ πάσης σώζειν μαγείας τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Πῦρ περιφανῶς θεϊκῆς ἀγάπης φέρουσα, πυρὶ ρίφθεισα πλάνην τῶν ἀσεβῶν, Ξενία, ἔφλεξας σώζουσα τοὺς τιμῶντάς σε.

Λίθοις τοῖς γλυπτοῖς οὐκ ἐπέθυσας ἀλλ' ἤμβλυνας, βουλὰς τυρράνων νόμῳ τῷ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ νῦν κινδύνων λυτροῦσαι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Θεοτοκίον

Ῥῦσαι προσβολῆς νοητῶν ἐχθρῶν τὸν δοῦλόν σου, καὶ ὁρατῶν Παρθένε, ὅτι πρὸς σέ, μετὰ Θεὸν τὴν ἐλπίδα μου ἀνατίθημι.

Ὦδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Κατέβαλες ἐν σταδίῳ πάνσεμνε, τὴν ὄφρυν τῶν σῶν τυράννων Ξενία, καὶ πρὸς Θεοῦ, νίκης στέφος ἐδέξω, καὶ τὴν ἰσχὺν φυγαδεύειν τοὺς δαίμονας, καὶ χάριν σώζειν ἐκ φθορᾶς, τὰ παιδιά ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὴν μνήμην σου τοὺς τιμῶντας λύτρωσαι, ἐκ τῶν νόσων καὶ παθῶν τῆς καρδίας, ὡς πρὸς Θεόν, κεκτημένη πρεσβείαν, νευρασθενείας φρικτῆς τε διάσωσον, καὶ τέκνα φύλαξον ἡμῶν, ἐκ δεινῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Προέκρινας τῶν φθαρτῶν τὰ μένοντα, καὶ ἐχώρησας πρὸς θεῖον ἀγῶνα, καὶ πρὸς

Θεοῦ, χάριν ἔσχες τοῦ λύειν, τῶν φθονερῶν τὰς μαγείας πανεύφημε, καὶ σώζειν πάντας ἐξ αὐτῶν, τοὺς τὴν σὴν ἐκζητοῦντας βοήθειαν.

Θεοτοκίον

Γαλήνιον ἐν δεινοῖς καὶ ἄμισθον σὲ γινώσκοντες λιμένα Παρθένε, ἐν πειρασμοῖς πρὸς τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, γλυκεία Μητέρα, προστρέχομεν κράζοντες· Σοῖς δούλοις βράβευσον ἡμῖν, τὴν θερμὴν σου Παρθένε βοήθειαν.

Ἐπίβλεψον καὶ τοὺς σοὺς δούλους ἐκλύτρωσαι πάσης βλάβης, καὶ ἐχθρῶν τῆς ἐπιβουλῆς, Ξενία, διάσωσον, ὡς ἔχουσα πρὸς Θεὸν παρρησίαν.

Ἀνύμφευτε, τῇ μητρικῇ σου πρεσβείᾳ χρωμένη ρῦσαι, τῶν συμφορῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς Σὲ ὡς Μητέρα Θεοῦ τιμῶντας.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τῶν θαυμάτων ὡσπερ εἰς πηγὴν ἀεὶ ρέουσιν, τῇ σῇ σκέπῃ, Μάρτυς, εὐλαβῶς νῦν προσφεύγομεν, καὶ βοῶμεν ἱκετικῶς δεόμενοι Σεμνῇ, δεινῶν λύτρωσαι Θαυματουργέ, ταῖς σαῖς πρὸς Κύριον λιταῖς, προσβολῶν τε τοῦ δαίμονος, πάσης ἐπαιδίας, Ξενία, καὶ μαγγανείας, τῆς καθ' ἡμῶν τῶν φθονερῶν, κινουμένης διαφύλαξον.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στιχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ε΄ 24-34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνὴ τις οὖσα ἐν ρύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρὸν ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐὰν ἄψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι. καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴσται ἀπὸ τῆς μάστιγος. καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξεληθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις τίς μου ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ

τρέμουσα, είδυϊα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῆ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῶ καὶ εἶπεν αὐτῶ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὃ δὲ εἶπεν αὐτῆ· θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στιχ. Ἐλέησόν με, ὃ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πόθω καταφεύγοντες τῆ ἱερᾶ σου Εἰκόνι, καὶ κατασπαζόμενοι, εὐλαβῶς αὐτήν, σοὶ πιστῶς κραυγάζομεν. Νοητῶν λύτρωσαι τῶν ἐχθρῶν μανίας ὀρατῶν τ' ἐπιβουλῆς ἡμᾶς, τὴν χάριν ἔχεις γὰρ, ἐκ Θεοῦ Ξενία πανεύφημε. Καὶ πᾶσαν νόσον ἴασαι, τῆς ψυχῆς καὶ πάθος τοῦ σώματος, καὶ μαγείας, Μάρτυς, προφύλαττε σοὺς δούλους καὶ Χριστόν, σὺν τῆ Μητρὶ καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Σῶσον, ὃ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ῥόδας τοῦ Κανόνος.

Ῥοδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῶν ἰάσεων χάριν, πρὸς Χριστοῦ εἰληφυῖα τῶν δοθιήνων ἡμᾶς, καὶ τῶν ἐξανθημάτων, πληγῶν ἐλκῶν φλυκτίδων, τοὺς βοῶντας ἀπάλλαξον· ὃ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ προστάτιν Ξενία, ἱκετεύομεν ἔχειν καὶ τῶν παιδίων ἡμῶν, λυτροῦσαν ἐκ κινδύνων, ἡμᾶς καὶ ταῦτα Μάρτυς, ἵνα μέλπωμεν κράζοντες· ὃ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοὺς κατέχοντας πόθω, τὴν σεπτὴν σου Εἰκόνα, καὶ ἐν δεινοῖς πρὸς αὐτήν, προστρέχοντας Θεόφρον, ἐκ τούτων ῥῦσαι Μάρτυς, ἵνα πίστει κραυγάζωμεν· ὃ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἴκετῶν σου δεήσεις, τῷ Υἱῷ σου προσάγαγε, Θεοτόκε Ἄγνη, καὶ ῥῦσαι καταδίκης, πυρός τε τοῦ ἀσβέστου, ἵνα μέλπωμεν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν.

Τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἀσματικῶς καὶ τῇ σκέπῃ, τῇ σεπτῇ σου δραμόντας Ξενία, νόσων τῆς καρδίας περισώζε καὶ νεύρων.

Ἐπιληψίας καὶ βασκανίας σοὺς δούλους, ἐκ φυμάτων ἐλκῶν καὶ φλυκτίδων, καὶ ἐξανθημάτων, ἀπάλλαξον λιταῖς σου.

Τῶν σῶν τυράννων τὰς ἀπειλὰς παριδοῦσα, ἐν χαρᾷ πρὸς τὸν πλάστην ἀνήλθες, ὄνπερ ἐκδυσώπει ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.

Θεοτοκίον

᾽Ολην μου Μῆτερ, ἐν σοὶ πιστῶς τὴν ἐλπίδα, νῦν ὁ σὸς ἀνατίθημι δοῦλος. Λάβε με, βοῶν σοι, εἰς χεῖράς σου Παρθένε.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

᾽Ωδαῖς τὸν σὲ τιμώντα, φρούρει ἐν τῷ βίῳ τῆς δ' αἰωνίου συμμετόχον δεῖξον ζωῆς, ταῖς πρὸς Θεὸν σαῖς πρεσβείαις, Ξενία πάνσεμνε.

Τοὺς σοὶ πιστῶς δραμόντας, φύλαττε τῶν νόσων, παντὸς συμπτώματος, Μάρτυς Ξενία ἡμᾶς, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Εἰκόνα σου ἐν πίστει τοὺς ἀσπαζομένους, Θαυματουργὲ καὶ κατέχοντας ῥῦσαι δεινῶν, καρδίας νόσων καὶ νεύρων ταῖς σαῖς ἐντεύξεσι.

Θεοτοκίον

᾽Υμνοῦμέν σε, Παρθένε, ὅτι ἐν κοιλίᾳ ἡμῶν τὸν Κτίστην ἐχώρησας, Μῆτερ τῇ σῇ· αὐτὸν δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

᾽Αξιὸν ἐστίν... καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

᾽Αξιὸν ἐστίν ὡς ἀληθῶς, ἐν ᾠδαῖς ὑμνεῖν σε Ἄθληφόρε, Καλαμῶν τὸ κλέος καὶ τοῦ Χριστοῦ, τὴν πάνσεμνον Νύμφην· τῶν ἐν νόσοις τὴν ἰατρόν, τῶν παιδῶν προστάτιν, καὶ τῶν κινδυνευόντων, Ξενία Καλλιμάρτυς τὸ καταφύγιον.

Χαίροις, τῶν καλούντων σε βοηθός, καὶ παραμυθία θλιβομένων ἢ ταχινή, χαίροις, καθαιρέτις παντὸς μαγείας εἶδους, καὶ νοσοῦντα παιδιά, Ξενία φύλαττε.

Θλιβομένων, πάνσεμνε, καρδιῶν, ἢ ἀφαιρεθεῖσα τὴν καρδίαν σου ἀπηνῶς, ὑπὸ τοῦ τυράννου γλυκεία ἀνεδείχθης, παραμυθία Μάρτυς, τῶν προστρεχόντων σοι.

Ἀθληφόρων χαίροις ἢ καλλονή, καὶ τῆς βασκανίας τὸ ἀντίδοτον ἐκ Θεοῦ, χαίροις, τῆς μαγείας φθονερῶν καθαιρέτις. Χριστὸν δυσώπει, Μάρτυς, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοὺς ἀσπαζομένους πανευλαβῶς, Μάρτυς στεφηφόρε, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, νόσων τῆς καρδίας καὶ νεύρων ταῖς λιταῖς σου, καὶ σεληνιασμοῦ τε, Ξενία, φύλαξον.

Χάριν θείαν εἴληφας ἐκ Θεοῦ, σώζεις, ᾧ Ξενία, τοὺς καλοῦντάς σε εὐλαβῶς, ἐκ τῶν δοθειῶν καὶ τῶν ἐξανθημάτων, μυρμηκιῶν τε, Μάρτυς, ταῖς σαῖς δεήσεσι.

Πονηρῶν πνευμάτων ἐπιβουλῆς, καὶ τῆς βλάβης τούτων διαφύλαττε τοὺς πιστῶς, τῇ σεπτῇ σου σκέπη, καὶ ἱερᾷ Εἰκόνι προστρέχοντας λιταῖς σου, Ξενία πάνσεμνε.

Θεοτοκίον

Χαῖρε Μῆτερ Δέσποινα τῆς ζωῆς, χαῖρε ἢ προστάτις, τῶν τιμώντων σε καὶ φρουρός, χαῖρε ἢ ἐλπίς μου, ἢ δόξα καὶ ἰσχύς μου μετὰ Θεὸν ἢ μόνη σὺ μου βοήθεια.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βαφαῖς τῶν αἱμάτων σου, φαιδρὰν στολὴν σεαυτῆ, Ξενία, ἐπέχρωσας παρισταμένη Χριστῶ, ὡς νύμφη πανάσπιλος· εἴληφας δὲ τὴν χάριν, μαγγανείας τοῦ λύειν, δαίμονας ἐκδιώκειν, καὶ τὰς νόσους καρδίας ἰάσθαι. Ἰκέτευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προστρέχοντας πιστῶς, τῇ σεπτῇ σου σκέπη Ξενία, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ τῶν ὀρατῶν ἡμᾶς θεόφρον φύλαξον, φθονερῶν τε ἀφάνισον, πᾶσαν μαγγανείαν, καὶ δεινῶν ἀπάλλαξον, καὶ νόσων λύτρωσαι καὶ τὸν ἀθλοθέτην Σωτῆρα, σὺν τῇ Θεοτόκῳ δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πολὺάθλε.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

